

Valerie Wolf Gang

»Ljudje
v škatlicah«

Kinodvorane in kulturna prizorišča se počasi polnijo, zdi se, kot da se ves svet znova postavlja na noge, močno oslABLJENE zaradi mišic, ki so dolgo mirovale. Korak je šibek, a vztrajen. Kondicija se počasi obnavlja, naše duše so žejne novih dogodkov, druženja, kreativnih misli in zanimivih projekcij naše domišljije. Novice z vzhoda prinašajo veter, poln meglic in negotovosti, ki nam zastira pogled in nas pušča ujete v času brez besed. Tako kot pred prižganim ognjem v topli hiši naenkrat obsedi stari mož Dersu Uzala, ki je osrednji lik v istoimenskem filmu režiserja Akire Kurosawe iz leta 1975. Trdne stene in toplina civilizacije, ki ga varujejo pred neskončno divjo Tajgo, nam vsaj za trenutek pričarajo občutenje varnosti; a ta trenutek je kmalu prekinjen z mislijo mirnega Dersuja, ki nesrečno reče: »Kako lahko ljudje živijo v škatlicah?«

Ta preprosti stavek me je na sončno februarso soboto spremljal že od trenutka, ko sem si tik pred jutranjim vzhodom na nahrbtnik pripenjala cepin in si na čevlje natikala dereze. Mrzel veter je švigal mimo mene in se zaletaval v avtomobil, ki sem ga previdno parkirala v visok sneg in držala pesti, da mi bo po vrnitvi z gore uspelo izpeljati iz kupa snega nazaj v dolino. Sobota je posvečena dnevu resetiranja misli, saj je za mano še en naporen teden, prepleten s številnimi mednarodnimi projekti, odprtjem nove samostojne razstave, raziskovanjem umetne inteligence in razvojem scenarija. Absoluten preplet obveznosti in kreativnega dela, produktivnih srečanj in realizacij idej. Veliki pritiski, ki se dnevno vrstijo v številnih škatlicah. Vikendi pa so idealna priložnost, ko si lahko prečistim misli, odpnem varnostne pasove odgovornosti in se prepustim trenutku, ki me vsakič znova potegne v načrtovanje prihodnosti.

Korak je sprva hiter, saj mi vse telo trepeta od jutranjega mraza, a kmalu me strmina ogreje in požene kri po žilah. Pljuča se razprejo, vdihnejo svež gorski zrak, oči pa v daljavi iščejo namige o

pravilni smeri. Prav letos praznuje znamenita Knafelčeva markacija 100 let, odkar je začela varno usmerjati planince in zbuhati zaupanje, da se podajajo na dobro vzdrževano pot. Trenutno so gore še polne snega, tako da je moj korak previden, prav tako pa navigiranje in pozorno opazovanje, saj nisem prepričana, da bom opazila vsako oznako, ki se lahko skriva pod kakšen snežni zamet. Zavedam se, da je narava močnejša od mene, in tako kot v Kurosawovem filmu vem, da so »oganj, voda in veter trije najmočnejši ljudje«, ki me lahko v trenutku speljejo s poti in za vedno izbrišejo s planeta.

Minljivost je nekaj, kar nas pogosto plaši; so trenutki, ko dobesedno visiš na robu prepada. Ne veš, ali boš prestopil ta prag, pa se zaveš, da minljivost ni tisto, česar bi se morali bati. Bati bi se morali pretesnih škatlic, ki nas dnevno zapirajo – metaforično in hkrati tudi dobesedno. S tem nam kradejo najvrednejši element naših življenj: čas. Prišel bo čas, ko ne bo več časa, in prišel bo čas, ko nam bo za minljivost vseeno. V tistem trenutku bomo spoznali, da se v vsakem izmed nas skriva mali gozdni mož, ki si želi stopiti ven iz škatlice, v neskončno Tajgo, in se preprosto samo nadihati svežega zraka. Brez obveznosti, brez rokov oddaje, brez signala, brez opomnikov, brez elektronskih sporočil in digitalnih zaslonov.

Kurosawa tako skozi čudovito pripoved o preprostem gozdnem možu in njegovem trčenju s civilizacijo prikaže obe možnosti naših odločitev. Vsaka pot je lahko radikalna in kakršnokoli pretvarjanje in siljenje v življenjski slog, ki nam ne ustreza, je lahko pogubno za našo dušo in telo.

Trenutki počitka, odklopa in pobega v naravo so ključni elementi za simbiozo obeh svetov. V sodobni družbi je praktično nemogoče živeti popolnoma odklopljen, a pomembno je, da najdemo čas zase in si tako napolnimo baterije, predvsem pa poskrbimo za zdravo psihofizično ravnotežje, kar nam omogoča, da bomo veliko bolj kreativni, produktivni in sproščeni pri vsem, kar delamo. Kurosawa tako skozi čudovito pripoved o preprostem gozdnem možu in njegovem trčenju s civilizacijo prikaže obe možnosti naših odločitev. Vsaka pot je lahko radikalna in kakršnokoli pretvarjanje in siljenje v življenjski slog, ki nam ne ustreza, je lahko pogubno za našo dušo in telo. Prav tako je vpliv okolice lahko usoden za posameznika, če se mu popolnoma prepusti. Harmonija in kompozicija obeh plati zgodbe tako najdeta idealno pot šele takrat, ko smo suvereni v svojih odločitvah in se zavedamo, kaj si pravzaprav želimo v življenju.

Močen veter še zadnjič potegne sunek čez moje telo, nato pa nastane zatišje, ki prinese neskončno tišino. Moj dih in bitje srca v popolni prisotnosti trenutka, in pogled, ki zagleda še zadnjo markacijo pred osvojitvijo vrha. Razgledi napolnijo mojo dušo in na ustih se mi pojavi širok nasmeh ob zavedanju, da sem na vrhu gore šele na pol poti. A ta pot je čudovita, ker vem, da me pelje ven iz pretesne škatlice.

Ana Pepelnik

ne upor

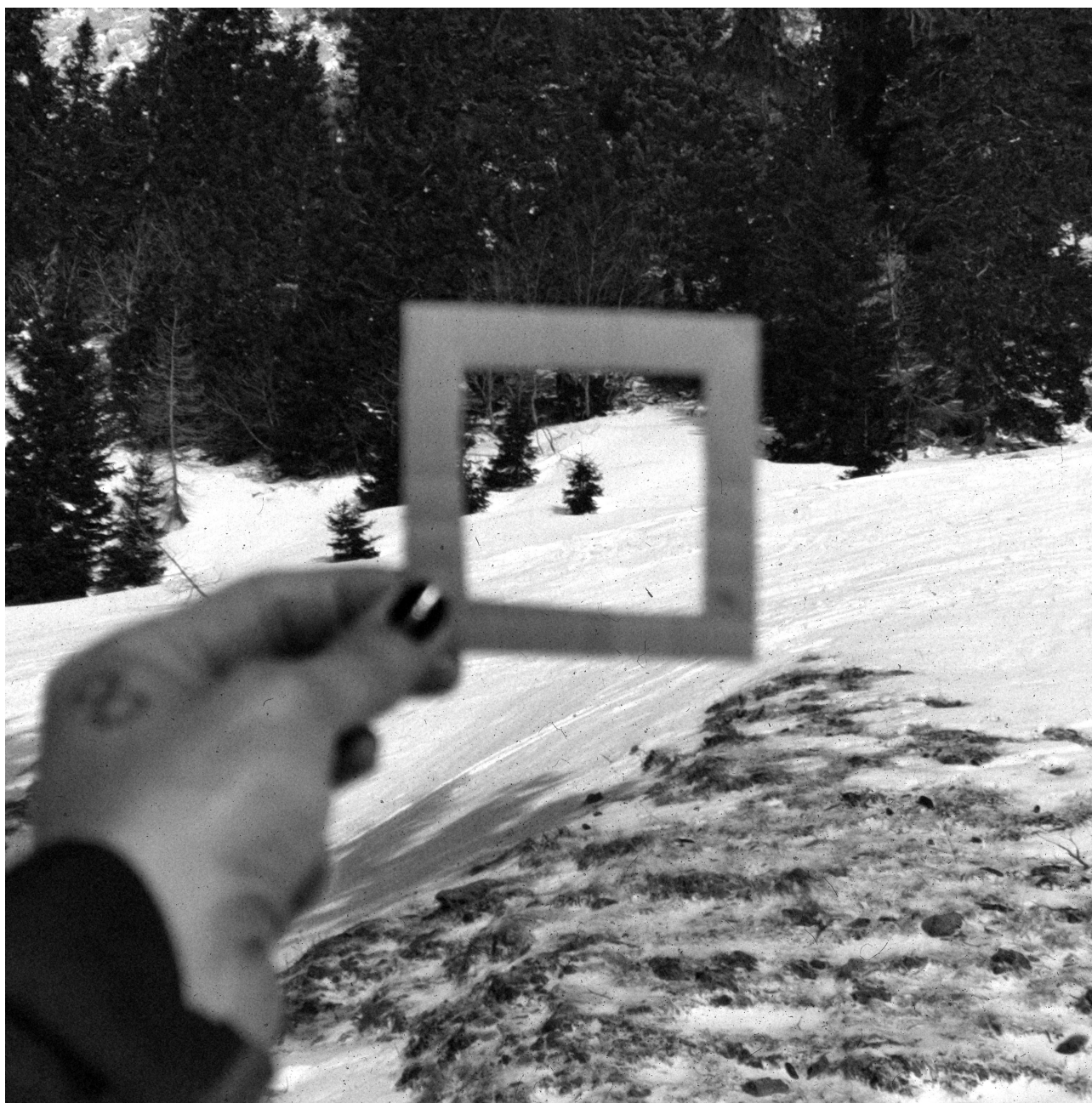
Moj upor je neupor ne ker nebi imela moči za upor besedišča za upor ne da sem preneumna ne da nimam stisnjene dvignjene ne sam oči ampak pesti --- ne. Samo sem to je --- moj edini upor --- stem ko sem se svet vrti for love is the strongest death ker je najmočnejši premik proti --- soncu skoz ne --- čez --- temo z luno v luno z zvezdam v zvezde s kopjem ščitom rožo oceanom vodo drevesom vse do zemlje da jo primeš dvigneš za prgišče vzameš suneš prot nebu razpreš pest sprožiš prste razpreš premakneš v dotik tako lahen da se premakne pramen las in dotakne pade neopazno na ranjeno telo --- ta krik --- nem

/BESEDA UPORA/

Valerie Wolf Gang
Triptih, Vol. 2: Ljudje v škatlicah
35 mm film, februar 2022

01 Na vrhu gore smo šele na pol poti.

Valerie Wolf Gang
Triptih, Vol. 2: Ljudje v škatlicah
35 mm film, februar 2022

02 Iz majhnega semena se lahko razvije mogočno drevo, če le ima prostor, čas in potrpljenje sveta, da ga sprejme v svoje vrste.

Valerie Wolf Gang
Triptih, Vol. 2: Ljudje v škatlicah
35 mm film, februar 2022

03 V vsakem kotičku našega
planeta se skriva namig o bitju,
ki si poskuša ustvariti svoj
čudoviti svet neskončnih misli.